Zavolej hej - Ryvolové, bratři

Ze tmy houká vlak a nádraží je prázdný
z dálky slyším jenom pražců dunění
toulat by se bylo možná krásný
nebejt na konci poslední zvonění
Zavolej hej, čeká dál
já už se tej samoty bál
zavolej hej, hej, hej,
hej, hej, hej, hej, hej, hej!
Ty jsi pro mě dycky byla holka krásná
já sem kvůli Tobě do vagónu vlez
tahle věc je mi už pár let jasná
že by po mně neštěk teď už ani pes

Těžko vědět kdy se k Tobě zase vrátím
na mým ksichtu podepsal se čas
vlaky jedou pryč a já se s nimi ztratím
nakonec uslyšíš jenom větrů hlas

Je to těžký nemít nikde rodnou hroudu
ale horší je bejt s Tebou pořád sám
jen si všimni že furt pluju proti proudu
až mě zametou tak možná zavolám